KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/1352

av den 6 maj 2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar villkoren för att säkerställa att metoden för fastställande av referensvärden uppfyller kvalitetskraven

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 ([1]), särskilt artikel 12.4, och

av följande skäl:

(1) För att metoden för fastställande av referensvärden ska vara väl underbyggd och tillförlitlig bör den innehålla uppgift om vilken typ av dataunderlag som används och eventuella kriterier som ska tillämpas under omständigheter då dataunderlagets kvantitet eller kvalitet inte uppnår den standard som krävs för att ett rättvisande och tillförlitligt referensvärde ska kunna fastställas; metoden bör bli föremål för en bedömning av förhållandet mellan de huvudsakliga antaganden som används och känsligheten hos det referensvärde som beräknats genom metoden, den bör kunna representera den underliggande marknad eller ekonomiska verklighet som den avser mäta och den bör inbegripa de faktorer, inklusive parametrar och dataunderlag, som är mest relevanta för att mäta den underliggande marknaden.

(2) Referensvärden beräknas med en formel eller annan beräkningsmetod på grundval av underliggande värden. Administratörer har ett visst utrymme för skönsmässig bedömning vid utarbetandet av formeln, vid den nödvändiga beräkningen och vid fastställandet av dataunderlaget. En sådan skönsmässig bedömning medför en risk för manipulation. Administratörerna bör därför säkerställa att det finns ett lämpligt kontrollsystem när en sådan skönsmässig bedömning tillämpas. Förordning (EU) 2016/1011 tar hänsyn till att konstruktionen av en referensvärdesmetod kan innehålla en skönsmässig bedömning från varje administratör. Det är viktigt att metoden inbegriper tydliga regler för hur och när en sådan skönsmässig bedömning är tillåten och i synnerhet huruvida den skönsmässiga bedömningen grundar sig på en algoritm eller en på förhand fastställd metod. Metoden bör dessutom ange under vilka omständigheter transaktionsuppgifter på den underliggande marknaden skulle anses otillräckliga.

(3) Det är viktigt att en administratör kan konstruera en referensvärdesmetod som är motståndskraftig mot olika marknadsvillkor och som gör att referensvärdet kan beräknas under största möjliga antal olika marknadsförhållanden. Den referensvärdesmetod som används bör därför bygga på adekvata och lämpliga historiska referensvärden. Av samma skäl, och i synnerhet för att validera beräkningen av referensvärdet och senare utvärdera metodens resultat, bör referensvärdesmetoden kontrolleras i efterhand mot tillgängliga transaktionsuppgifter. Vid sådana kontroller i efterhand bör man antingen använda ytterligare tillgängliga data som inte användes vid beräkningen av referensvärdet eller andra källor till transaktionsuppgifter, eller återskapa historiska referensvärden. För att säkerställa att referensvärdesmetoden kan valideras är det viktigt att kontroller i efterhand utförs både vid varje årlig översyn av referensvärdesmetoden och, beroende på typen av referensvärde, antingen efter varje väsentlig ändring av metoden, på löpande basis, eller vid det första tillhandahållandet av referensvärdet. Slutsatserna från kontrollerna i efterhand bör återspeglas i metoden.

([1]) EUT L 171, 29.6.2016, s. 1.

(4) En referensvärdesmetod som är motståndskraftig bör kunna användas för att beräkna referensvärdet under största möjliga antal olika förhållanden, däribland under stressade marknadsförhållanden. Det är därför viktigt att administratörerna bedömer de olika marknadsförhållandenas inverkan på metoden genom att använda historiska data från verkliga stressade marknadsförhållanden, och att de för kritiska referensvärden använder hypotetiska data för stressade marknadsförhållanden som inte har ägt rum i verkligheten.

(5) En referensvärdesmetod som är spårbar och verifierbar bör medge löpande granskning och kontroll av varje beräkning av referensvärden. Spårbarheten bör omfatta dokumentationen av metodens olika steg och bör ligga till grund för verifierbarheten som skulle innebära möjlighet att återskapa historiska referensvärden.

(6) I enlighet med proportionalitetsprincipen bör administratörer av icke-signifikanta referensvärden och av referensvärden baserade på reglerade uppgifter inte åläggas en alltför tung administrativ börda. Det är därför lämpligt att sådana administratörer bör kunna frångå vissa kvalitetskrav för de referensvärdena. Om det är motiverat med hänsyn till den art, omfattning och komplexitet som kännetecknar administratörernas verksamhet, sannolikheten för att en intressekonflikt uppstår mellan tillhandahållandet av referensvärdet och administratörens eventuella andra verksamheter samt den grad i vilken processen för tillhandahållande av referensvärden omfattar en skönsmässig bedömning bör vissa referensvärdesadministratörer dessutom kunna frångå vissa krav vad gäller referensvärdesmetoden motståndskraft.

(7) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Esma har överlämnat till kommissionen.

(8) Esma har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning bygger på, analyserat möjliga kostnader och fördelar och begärt in råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([2]).

(9) För att säkerställa överensstämmelse med dagen för tillämpning av artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2175 ([3]), genom vilken artikel 12.4 infördes i förordning (EU) 2016/1011, bör denna förordning träda i kraft den 1 januari 2022.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Villkor för att säkerställa att referensvärdesmetoden är väl underbyggd och tillförlitlig

1. En referensvärdesmetod enligt vad som avses i artikel 12.1 a i förordning (EU) 2016/1011 ska

a) kunna representera den underliggande marknad eller ekonomiska verklighet som den avser mäta och ska inbegripa de faktorer, inklusive parametrar och dataunderlag, som är mest relevanta för att mäta den underliggande marknaden,

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2175 av den 18 december 2019 om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU) 2015/847 om uppgifter som ska åtföljа överföringar av medel (EUT L 334, 27.12.2019, s. 1).

b) bli föremål för en bedömning av förhållandet mellan de huvudsakliga antaganden som används och känsligheten hos det referensvärde som beräknats genom metoden,

c) specificera vilken typ av dataunderlag som används i metoden,

d) specificera eventuella kriterier som ska tillämpas under omständigheter då dataunderlagets kvantitet eller kvalitet inte uppnår den standard som krävs för att ett rättvisande och tillförlitligt referensvärde ska kunna fastställas.

2. Administratörer av icke-signifikanta referensvärden får välja att inte tillämpa punkt 1 b på dessa referensvärden.

3. Administratörer av referensvärden baserade på reglerade uppgifter får välja att inte tillämpa punkt 1 b och c på dessa referensvärden.

Artikel 2

Villkor för att säkerställa att referensvärdesmetoden innehåller tydliga regler för hur och när skönsmässiga bedömningar får användas vid fastställandet av referensvärdet

En referensvärdesmetod enligt vad som avses i artikel 12.1 b i förordning (EU) 2016/1011 ska specificera följande:

a) Det steg i beräkningen av referensvärdet i vilket en skönsmässig bedömning används.

b) Vilka kriterier som ska användas vid den skönsmässiga bedömningen.

c) Vilket dataunderlag som ska beaktas.

d) I tillämpliga fall, en icke-uttömmande förteckning över de omständigheter under vilka

   i) transaktionsuppgifter på den underliggande marknaden ska anses otillräckliga och transaktionsuppgifter på relaterade marknader måste användas,

   ii) tillämpningen av metoden inte ger något resultat och en skönsmässig bedömning krävs för att fastställa referensvärdet.

e) Vilken typ av relaterade marknader som ska anses lämpliga under de omständigheter som avses i led d i.

Artikel 3

Villkor för att säkerställa att referensvärdesmetoden är rigorös, fortlöpande och möjlig att validera, bl.a. genom kontroller i efterhand mot tillgängliga transaktionsuppgifter när så är lämpligt

1. En referensvärdesmetod enligt vad som avses i artikel 12.1 c i förordning (EU) 2016/1011 ska innehålla alla följande element:

a) En bedömning av huruvida de historiska referensvärden som tagits fram med den metoden är adekvata och lämpliga.

b) Tillförlitligt dataunderlag, inklusive lämpligt stora urval, i förekommande fall.

2. Referensvärdesadministratörerna ska säkerställa att eventuella efterhandskontroller av referensvärdesmetoden sker i efterhand och avser en lämplig tidshorisont.

Kontroller i efterhand ska ske åtminstone vid varje årlig översyn av referensvärdesmetoden och efter varje väsentlig ändring av metoden. För referensvärden baserade på reglerade uppgifter ska kontroller i efterhand ske vid det första tillhandahållandet av referensvärdet. För kritiska referensvärden ska en efterhandskontroll göras varje månad.

Referensvärdesmetoden ska inbegripa en bedömning av resultaten från efterhandskontrollen, inklusive processer för att säkerställa att systemavvikelser som upptäcks med hjälp av efterhandskontrollen identifieras och hanteras på ett korrekt sätt.

Artikel 4

Villkor för att säkerställa att referensvärdesmetoden är motståndskraftig och att referensvärdet kan beräknas under största möjliga antal olika förhållanden utan att det påverkas på ett otillbörligt sätt

1. Administratörerna ska bedöma de olika marknadsförhållandenas inverkan på metoden genom att använda historiska data från stressade marknadsförhållanden. Om inga lämpliga historiska data är tillgängliga ska administratörer av kritiska referensvärden använda hypotetiska data för stressade marknadsförhållanden.

2. Administratörerna ska använda parametrar och antaganden i metoden för att erhålla en rad olika historiska eller, när det gäller administratörer av kritiska referensvärden, hypotetiska förhållanden, inklusive de mest volatila perioder som förekommit på marknaderna och med beaktande av olika hypoteser för korrelation mellan underliggande tillgångar.

3. Administratörer av icke-signifikanta referensvärden och referensvärden baserade på reglerade uppgifter får välja att inte tillämpa punkt 2 på dessa referensvärden.

4. Administratörerna får välja att inte tillämpa något av kraven i punkterna 1 och 2, med hänsyn till följande:

a) Den art, omfattning och komplexitet som kännetecknar tillhandahållandet av referensvärdena.

b) Sannolikheten för att en intressekonflikt uppstår vid tillhandahållandet av referensvärdena.

c) Omfattningen av skönsmässiga bedömningar i processen för tillhandahållande av referensvärden.

Artikel 5

Villkor för att säkerställa att referensvärdesmetoden är spårbar och verifierbar

Referensadministratörerna ska spara en dokumenterad verifieringskedja av beräkningen av referensvärdet, inklusive en bedömning av metodens motståndskraft och resultaten av kontrollerna i efterhand.

Artikel 6

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 maj 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande